

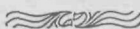
Slava Bogu na višavi . . .

Slava Bógu na višavi
in na zemlji mir ljudem . . .
Kakor spev sladak v daljavi
v srcih to glasi se vsem.

Kot bi nam neznana sila
strune src ubirala —
čustva spet bude se mila,
ki so v nas umirala. —

To odmev je davne sreče
iz nedolžnojasnih dni,
ko nam trnje ni bodeče
še oviralo poti . . .

Maksimov.

Čujte glas Marijinega zvončka!

12. Sreča Marijinih otrok.

Sv. Stanislava, tega svetega mladeniča, ki je vse svoje življenje posvetil preblaženi Devici, so nekoč vprašali: »Stanislav, ali ti zelo ljubiš Marijo?« Oči so zažarele veselja, srce je vztrepetalo sreče, iz prsi se mu je izvil blažen vzklik: »Ah, kako bi je ne ljubil — saj je moja Mati!«

Dragi moji — Marija je naša Mati! Kako srečen in blažen je otrok v naročju svoje ljube mamice — a kaj je naša zemeljska mati v primeri z nebeško Materjo! In če nas naša zemeljska mati navdaja z radostjo in blaženo srečo, kaj nam prinaša šele naša nebeška Mati! Od zibelke do groba nas spremlja njeno materinsko oko, vedno — povsod nas varujejo njene svete roke. Zemeljska mati skrbi